

at høre den Dyrcting af den ærede Rigsdagsmand, at man forrige Aar havde vedtaget Loven i den Stikkelse, den da havde, fordi den forrige Regjering foreslog den saaledes, og at det altsaa var rigtigt at vedtage den i dens nuværende Stikkelse, fordi den nuværende Regjering foreslaaer den saaledes. Ja, det er jo meget mageligt at følge det Princip, at man skal tage hvad Regjeringen foreslaaer; men jeg kan ikke følge denne Læresætning, jeg maa have andre Grunde. Dernæst, maa jeg ogsaa bemærke, at jeg heller ikke ved en saadan Lethed kan staae mig til Ro ved det statistiske Tabelværk; thi naar en Familie sidder med mange Børn og er meget trængende, saa kan det ikke nytte, vi komme og sige: I det statistiske Tabelværk staaer der, at Middeltallet af en Families Medlemmer kun er 5; din Familie bestaaer af Flere, og derfor kunne vi ikke tage noget Hensyn til Dig. Ligesaalidt kan det nytte at sige til en Ugift eller et Par gifte Folk uden Børn: I trænge ikke, thi der staaer i det statistiske Tabelværk, at alle Familier i Gjennemsnit bestaae af 5 Medlemmer. Der er noget Vilkaarligt ved hele denne Lov, og netop derfor lader det sig ikke gjøre som Regel at gaae ud fra statistiske Opgivelses. Jeg skal imidlertid troste den ærede Rigsdagsmand, naar han paa den anden Side frygter for, at vi, dersom vi ikke give Understøttelse til højere aflagte Embedsmænd, ikke kunne faae Generaler og Admiraler. Det saae rigtignok galt ud for Landet, dersom man skulde tilbyde Understøttelser til Generaler og Admiraler for at faae dem, men saavidt troer jeg, heller ikke det kommer i Danmark; jeg troer, at vore Generaler og Admiraler ikke behøve Dyrctidsunderstøttelser, og at vi nok beholde dem uagtet den ærede Rigsdagsmands Frygt.

Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amt, som er Medlem af Minoriteten (M. P. Bruun), har forstaaet mig urigtigt, naar han har opfattet mig som om jeg for havde sagt, at der ikke hørte Sjælsstyrke til at undvære det, man var vant til; jeg har netop indrømmet, at der hører Sjælsstyrke dertil, men jeg har sagt, at det kunde ikke være det Afgjørende ved Spørgsmaalet om denne Lov. Enhver, der skal undvære hvad han er vant til, maa

have Sjælsstyrke, men det er ikke nogen afgjørende Grund her; thi vi maae vente, at Fleertallet af de Folk, hvorefter der her er Tale, virkelig besidder en saadan Sjælsstyrke. Det er det, jeg sagde, og, naar han derfor vil indvende imod mig, at der heller ikke bør fordræ Sjælsstyrke af de lavere afslagne ugifte Embedsmænd, saa har han maasse Ret; men jeg har heller ikke som Grund for at byde dem noget paaberaabt mig, at de skulle have Sjælsstyrke, og det Omvendte rammer altsaa slet ikke mig. Med Hensyn til, hvorvidt Lieutenants-Classen kan faae sin Andeel af hvad der gjennem Finantsloven er bevilget, da har jeg heller ikke været i den Uvisshed, som den ærede Rigsdagsmand synes at troe. Det var mig meget vel bekendt og meget klart, at navnlig Krigsministeren ikke vilde gaae ind paa, at der i denne Lov gjordes nogen Undtagelse paa Grund af Tilskuddet af disse 100,000 Rd., men hvad jeg gjorde opmærksom paa og hvad den ærede Rigsdagsmand ikke besvarede, var, om ikke Krigsministeren med Hensyn til de 87,000 Rd. af disse 100,000 Rd. er, uagtet det ikke staaer i Finantsloven, enig med Finantsudvalget i, at de skulle uddeles efter visse bestemte Regler og Forfrister, uden at han vilkaarligt kan bestemme, hvor meget den Enkelte skal have, og at det kun er med Hensyn til de 13,000 Rd., han har en saadan Bestemmelsesret. Men jeg bemærkede ogsaa før, hvad den ærede Rigsdagsmand heller ikke omtalte, at af disse 13,000 Rd. vilde jo de Gifte, som have fra 800—1000 Rd., og som han interesserer sig for, ligesaafuldt faae deres Andeel som de Andre. Det er altsaa ikke nogen Indvending imod vort Forslag. Det er i det Hele taget en Indvending imod Loven, idet man kan sige, at med Hensyn til de militaire Embedsmænd er der paa anden Maade gjort Udvei for, at de kunne faae noget Tilskud. Men, naar det anvendes imod det ene eller det andet af de foreliggende Forslag, saa anvender man det ikke rigtigt, fordi det kan anvendes paa begge.

Minestad: Ved denne Sags 1ste Behandling udtalte jeg mig i alt Væsentligt i samme Retning, som Fleertallet af Udvalget er